

**Ardeu Petru
1920-2011**

In noaptea de 5 spre 6 noiembrie a.c., pastorul Petru Ardeu, unul dintre pionierii penticostalismului românesc, a plecat acasă, la Domnul.

Petru Ardeu s-a născut în anul 1920, luna decembrie (a fost înregistrat în acte în 5 ianuarie 1921) în comuna Cinteii, județul Arad, în familia Petru și Maria Ardeu și a avut două surori, Maria și Marta.

De mic copil a frecventat Adunarea, mergând cu bucurie la Casa de Rugăciune, fără să fie obligat de părinți. La vârsta de 6 ani a început școala, unde s-a evidențiat ca un elev eminent, fiind pus deseori de învățătoare să-i țină locul. La vârsta de 8 ani L-a primit în inima lui pe Domnul Isus ca Domn și Mântuitor personal. Încă din timpul școlii și-a arătat devotamentul față de credința în Domnul Isus Hristos, atunci când scos la tablă în fața clasei și obligat să stea în genunchi, a refuzat să-și facă semnul crucii, așa cum i s-a cerut. Ca pedeapsă, a fost luat de păr și lovit cu capul de tablă, dar nu a cedat.

La vârsta de 13 ani a fost botezat în apă de pastorul Gheorghe Bradin - președintele din aceea vreme al Cultului Penticostal. Tot atunci (anul 1934) a rostit și prima predică în biserică. Așa și-a început pastorul Ardeu Petru activitatea de slujire, iar la 14 ani slujea alături de bătrânii bisericii.

Postul și rugăciunea erau activitățile de bază ale fraților. După o asemenea perioadă de post și de rugăciune, au fost găsiți, arestați și duși pe jos așa cum erau, fără prea multe haine pe ei, era în plină iarnă, la Nadab, de acolo la Șimand, de acolo la Zimand, de acolo la Utviniș și mai apoi la Tribunalul din Arad, unde au fost ținuți în temniță până dimineața și apoi judecați, dar au fost eliberați.

Până la vârsta de 19 ani a locuit în Comuna Cinteii, județul Arad, iar în anul 1940, împreună cu părinții, s-a mutat în cartierul Bujac din Arad.

În anul 1942 a fost înrolat în armată, unde a făcut școala de instructor militar, la Lugoj și la Timișoara. Când a început războiul, a fost trimis pe frontul de Est, la Piatra-Neamț. Când s-au întors armele împotriva regimului hitlerist, a fost trimis pe frontul de vest până în Cehoslovacia. De acolo, după terminarea războiului, a venit spre casă pe jos.

După terminarea războiului s-a implicat în viața Bisericii, unde a activat la început pe linie muzicală, ca dirijor de cor, în Biserica Creștină Penticostală din cartierul Grădiște - Arad.

În anul 1948, s-a căsătorit cu sora Agra, fiind binecuvântați de Domnul cu 10 copii: Trandafir, Comelia, Viorel, Ioan, Petru, Voichița, Comeliu, Delia, Aurel și Otilia (Trandafir și Delia au trecut din viață și sunt împreună cu Domnul). În anul 1956 a fost ordonat ca pastor în Biserica din Grădiște, Arad pe care a păstorit-o timp de 6 ani.

În anul 1962 s-a retras din Biserica din Grădiște, pentru a frecventa Biserica din cartierul Bujac-Arad. Devenind pastor al Bisericii a slujit aici până pe 4 februarie 1990. În toată această perioadă de pastorație, fratele Petru a trecut prin multe situații, unele plăcute și frumoase, iar altele mai puțin plăcute, regimul comunist

nefiind indiferent față de Biserica Penticostală, pe care încerca să o controleze. Apelând la toată răbdarea pe care o avea la dispoziție, având și călăuzirea Duhului Sfânt, Biserica „Gloria” s-a dezvoltat uimitor în timpul pastorației fratelui Ardeu Petru, numărul membrilor crescând an de an, fapt care a dus la construirea celei mai mari Biserici penticostale de atunci – consacrată la 1 ianuarie 1976 - în numai 7 luni!! A fost o minune de la Dumnezeu. Până la deschiderea Casei de Rugăciune - timp de 27 de ani, 3 luni și 3 săptămâni - Biserica a funcționat în curtea familiei Ardeu, care și-a pus casa la dispoziția lucrării lui Dumnezeu.

În anul 1949, la Sfatul de organizare a bisericilor penticostale din România, împreună cu Gheorghe Bradin, Pavel Bochian, Trandafir Sandru, Iulian Florea și Mihai Olaru a fost desemnat din zona Aradului și Banatului și Petru Ardeu.

În anul 1951, la primul Congres Penticostal din România, Petru Ardeu a fost ales Casier Central și a deținut această funcție până în anul 1954. Din anul 1954 până în anul 1965 a fost secretarul Filialei Penticostale Arad. Din anul 1965 până la 1 iulie 1982, când a ieșit la pensie, a deținut slujba de supraveghetor al Filialei Arad.

Din anul 1951 până în anul 1982 a fost membru în Consiliul Bisericesc al Cultului Penticostal din România.

Rugăciunea pastorului Ardeu Petru a fost: „*Binecuvântează, Doamne, casa mea, copiii mei și familiile lor.*” Ceea ce s-a și întâmplat. A putut spune, ca Iosua, odini-oară: „*Cât despre mine, eu și casa mea, voi sluji Domnului!*” Întrădevăr, toți copiii fratelui sunt credincioși, împreună cu familiile lor, un frumos buchet: 10 copii (8 în viață), 32 de nepoți și 24 de strănepoți.

A avut și momente triste în viața de slujitor și ca tată: în anul 1960, când a murit Delia și în 1986, când a murit Trandafir. A urmat în anul 2005 despărțirea de sora Agra (Agra) – soția, care a fost alături de fratele Ardeu, sprijinindu-l în toate. Împreună, au format un cuplu binecuvântat, care acum s-a reunit cu cei doi copii plecați înainte, acasă la Domnul.

Pastorul Petru Ardeu a dus o viață echilibrată, nu a fost bolnav, a fost întotdeauna gata să slujească, nu lipsea de la serviciile Bisericii „Gloria” niciodată. La vârsta de aproape 91 de ani - fără o lună - mergea la Biserică; dacă era chemat să predice undeva în afara orașului Arad, primea cu bucurie. La stăruințe, era nelipsit.

Seară de seară, ore în șir, era în mijlocul tinerilor. În brațele lui au primit binecuvântarea mulți copii, sub mâinile sale, mulți tineri au primit binecuvântarea la botez sau la căsătorie. A slujit la înmormântări și la multe alte evenimente, cu mare bucurie în cinstea Mântuitorului Isus Hristos.

A fost lucid până în ultima seară petrecută în mijlocul copiilor săi, gineri și nurori. Le-a spus copiilor „Mă duc să mă odihnesc” și s-a dus să se odihnească în patul lui, cum obișnuia, dar, în acea seară, în noaptea de 5 spre 6 noiembrie, s-a dus și... s-a trezit pe malul celălalt, în veșnicie.

Trupul neînsuflețit a fost depus în Casa de Rugăciune a Bisericii Penticostale GLORIA, din Arad, cartierul Bujac.

În cele două seri de priveghi au luat cuvântul mai mulți slujitori ai Bisericilor penticostale din municipiul Arad și din împrejurimi. Serviciul de înmormântare a avut loc în după-amiaza zilei de 8 noiembrie, orele 14.00. Textul biblic folosit a fost 2 Timotei 4.1-8.

Slujba de înmormântare și predica de bază au fost ținute de pastorul Pavel Riviș Tipei, președintele Cultului Creștin Penticostal din România. Au mai luat cuvântul la serviciul de înmormântare pastorii Marin Sandu din Dej, Leontiu Constantin din Timișoara, Bochian Ioan din București și Petraș Nicolae din Arad. **A.A.**

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.” Psalmul 116.15